

besedo, samo interpelova je bilo možno; za kulisami so se vsrila pogajanja. Kako vabljivo je zame, ki sem prvi, kateri se more o teh vprašanih izreči, da posežem daleč nazaj, podam zgodovino teh vprašanih, pojasnim razmerje mej njimi in državnimi zakoni, posamnimi strankami itd. Temu vabilu pa se ne udam, vašo pozornost hočem le nekaj trenutkov obratiti nase. Kako naj bi tudi drugače govoril? Ali naj morda dokažem, da so se tu glede nas Slovencev kršili državni osnovni zakoni, ali naj Vas opozarjam, da so se z nogami teptale najelementarnejše pravice nednega avstrijskega naroda, ali da vlada v tem slučaju ni varovala svoje avtoritete, da je vlada, ki se je malo prej zavarovala zoper „argumente z ulice“ v Piranu in v Trstu, umaknila se prav potučenim argumentom? (Jako res!) Naivno bi bilo, ko bi to se le dokazati hotel, in zato bom kar na kratko govoril.

Te stvari so vsakomur jasne, vsakdo se jih živo spominja in zato sem si stavil nalogo, izraziti samo čutila, katera so me navdajala, ko se je razpravljalo o teh stvareh.

Pred letom dni sicer tudi nisimo bili v koaliciji, a bili smo koaliciji bolj naklonjeni nego danes. Nekateri naši rojaki so vstopili v koalicijo z objubo, dano sebi in tudi nam, da izstopijo iz nje, če jim vlada do primernega roka, to je do razprave o ministerstvih notranjih del, pravoodaja in nauka v proračunskem odseku ne da jamstev za ugodno rešitev naših narodnih zahtev. Taka izjava izda nekaj, in lahkega srca smo gledali naše tovarše stopiti v koalicijo.

Ali rok, kateri so si sami določili, je letošnjo pomlad potekel. Gospodje niso stali tistih tirjatev, katere stavili so v tej izjavi objavili, še manj so jih seveda izposlovali, ker je odpadlo vprašanje o dobitvah, ko se ni zahtevalo. Jedno tirjatev pa so vendar oglasili: svoje tirjatev so uresnili na spodnjo gimnazijo v Celju. Tudi to je stvar, o kateri je danes prvokrat možno v tej zbornici govoriti.

Govorec o tem vprašanju se nečem baviti z razlokom mej spodnjo gimnazijo in vzporednicami na obstoječi gimnaziji; omeniti hočem le, da za ustanovitev paralele je bil potreben samo ministrov podpis in da bi danes že lahko bile ustanovljene. Pojasnjevati pa tega razloka nečem, ker bi sicer postal bolj obširen, kakor je moj namen.

Tudi svojih mislij glede tega vprašanja nečem omeniti, le na okolnosti bom pokazal, katere sem videl.

Omenim, da so na to skromno zahtevo, ki je le minimalen del našega programa, odgovorile koalicijske stranke na način, ki mora vsakogar presenetiti.

V gozdu nemških listov je začelo smeteti, sklicevali so se vsakovrstni shodi, občinski zastopi so sklepali in sklepajo še danes proteste proti tej tirjavi Slovencev, ah, kakor sem rekel, ne mislim nič svojega izreči, dovoljeno mi bodi samo navesti nekoliko stavkov iz časopisa, kateri mi je prišel v roke prav takrat, ko so se valovi zaradi Celja najbolj penili; iz tega lista boste razvideli, kateri način je najprimernejši za presojanj celjskega vprašanja. List pravi (cita):

„Slovenska spodnja gimnazija v Celju in notranji mir v koaliciji: ali si je po trezni sodbi misliti umetnejših nasprotstev?“

Jean Paul je to, kar je komično, definoval kot to, kar je neprimerno majhno; no, z ozirom na politični pomen je slovenska spodnja gimnazija celo v Celju res jako majhna stvar, in s pomočjo matematične natančnosti se najde samo merilna formula za še manjšo stvar, za tiste, ki imenujejo tak učni zavod narodno izdajstvo nemštva.

To so po svoji politični vrednosti ničle, katere je poslanski mandat povzdignil v drugo vrsto — impotence. V vseh kulturnih državah na svetu je za ustanovitev takega učnega zavoda v prvi vrsti merodajna pedagoška potreba, vzgojevalna korist. Ako je v kakem kraju dovolj pouka željne mladine, potem se mora tak zavod ustanoviti v tistem kraju, kamor vodi največ komunikacijskih sredstev; Celje samo je nemško mesto, obdano na vseh straneh od slovenskih občin, katerih pa ni nobena taka, da bi se mogla tam ustanoviti srednja šola.“

V istem listu se čita tudi to-le (cita):

„Stvar je čisto notranja, pristno avstrijska, ali način, na kateri se o njej obravnava, zabava ves svet. Ni-li res zabavno, da so po odkritem ali hlinjenem strahu nemških nacionalcev nekateri spodnje gimnaziji nevarni ne samo nemštvu v Celju, ampak sploh na vsem Spodnjem Štajerskem in da bi je s časoma, morda kot višjeginnaziji, mogli uničiti? To bi bilo res nekaj interesantnega, povsem novega; doslej je večina srednješolcev zmagovala komaj učno stvarno, — na Spodnjem Štajerskem pa so baje slovenski fantiči v stanu premagati narodno kulturo velikega naroda in jo zmetati na kup. In tako svedočno narodne slabosti in onemoglosti dajejo nemški možje javno svojim lastnim rojakom.“

Okolu lista, kateri je to pisal, se zbirajo politiki, kateri stojijo vedno na Vaši strani, kadar se imajo odločiti za Vas ali za nas. Tako piše „Pester Lloyd“.

Sodim, da je za ta način celjsko vprašanje najboljše karakterizovanje.

Ali pa je Celje danes že parlamentarno zagotovljeno? Pravim: Ne; in če se dobi

to, kar smatramo sami za pridobitev, tako se bo to dobilo s pomočjo nekoaliranih strank. Naši tovarši, ki so svoje tirjatev tako zelo utesnili, so v strahu tudi za ta minimalni del našega programa in vrh tega skrbje se vladni organi za primerno roganje. Neki okrajni glavar se drzne s to gimnazijo krošnjari. Ponujal jo je v Zalcu, in ker so ga tam odvrnili, šel je z njo v St. Jurij. Srd in srāmota, katera je s tem združena, sta napotila naše koalirance, vprašati vlado, v čegavem imenu je okrajni glavar tako postopal in če vlada to ve in odobrava; na to pa še odgovora niso dobili. (Čujte! Čujte!)

Nobene besede več o tem vprašanju. To vprašanje se se ni bilo razkadilo, ko so nas živo zanimajoča druga vprašanja stopila na njegovo mesto ali poleg njega. To je vprašanje o uradnih napisih v Istri. Še pred jednim letom in sicer pred ustanovitvijo koalicije je pravosodni minister ukazal, da je v slovenskih in v mešanih okrajih napraviti na sodnih poslopih dvojezične napise. To se je naročilo vsjemu deželnemu sodišču. Ne bom preiskoval, v kateri meri se je ta ukaz izvršil, a to je gotovo, da je višje deželno sodišče v tej stvari malomarno postopalo, tako, kakor se z nevshečno stvarjo ravna.

Nastal je, kakor Vam je znano, upor v Piranu. Ne mislim popisati dogodbe, saj se jih vendar živo spominja. Koalicijska vlada pa se je silila, da nekaj preklicne, kar je eden koalicijski minister ukazal, in kdo je vado k temu prisilil?

Koalicijski prostovoljci, zakaj gospodje, ki so to dosegli, so v koaliciji prostovoljci v tem zmislu, da jih koalicija ne potrebuje neobhodno, da bi mogla tudi brez njih prav dobro izhajati, ti gospodje so premagali konservativni klub, ki je steber koalicije, in naši rojaki v koaliciji, ki zavzemajo v njej važno stališče, niso bili toliko možje, da bi bili iz tega postopanja koalicije izvajali konsekvence. Ali je preklicana stvar malenkostna. Res, da sama na sebi ne izgleda tako, kakor bi bila posebno važna, ali nje princip je jako važen. Ze 27 let velja člen o ravnopravnosti in 27 let že čakamo, da se ravnopravnost izvede. Nikjer ni izvedena, po 27. letih pa se stori slovenskemu narodu sramota, da se celo zunanja znamenja ravnopravnosti odstranijo. Pravim, ni dostojno države, ki ima ravnopravnost 27 let zapisano na svoji zastavi, pa je ne izvede, da, po preteku tega dosti dolgega časa, še zunanjih znamenj te ravnopravnosti ne trpi.

Ta odprava je ponižanje slovenskega naroda in tega bi ga bili njegovi v koaliciji stoječi sinovi lahko ubranili in ubranili morali. ako bi bili dovolj možati v to in ako bi bili svoj upliv na koalicijo porabili. Znano je in ni treba šele omenjati, da brez grofa Hohenwarta ni koalicije, ali prav tako je resnično, da bi ga ne bilo grofa Hohenwarta v koaliciji, če bi tam ne bilo slovenskih poslancev.

Ako bi bili torej naši poslanci svoj položaj v koaliciji izkoristili in svojo veljavo porabili, tako bi se to ponižanje našega naroda od Adrijne ne bilo primerilo.

Se v tem pa, ko so se zaradi uradnih napisov valovi še močno penili, nastalo je novo vprašanje, in sicer ne samo narodnega, nego tudi verskega značaja. Mislim, da slovenski ljudski misijon v Trstu. Ta misijon naj bi se bil vršil v neki cerkvi v mestu tržaškem, kjer so se taki misijoni že vršili.

Galerijska publika v občinskem svetu tržaškem pa je grozila s silo, namestnik je te grožnje drage volje uslišal (Tako je!), šel k škofu, mu prigovarjal in izjavil, da javne varnosti ne bi mogel vzdržati (Čujte Čujte!). škof je odpovedal misijon, v slovenskem narodu je nastala velika ogorčenost, tu se je interpelovalo, a odgovora še do danes ni. In katoliška žurnalistika pri nas doma, ki je radi teh razmer zveplo bljuvala, ki je rekla, da neče o koaliciji nič vedeti, če se vprašanje o uradnih napisih za nas neugodno reši, in ki je potem izjavila, da zahteva od poslancev najodločnejšo opozicijo, če se misijon ne bo vršil — ta ista žurnalistika je danes povsem krotka.

Pravi: Sedaj je jasno! Škof lahko sklicne misijon, kadar hoče (Smeh), namestnik ni silil, naj se odpove. Ubogi škof! Danes je mož sam kriv, da se misijon ni vršil! Torej, gospoda moja, škof, v čegar palačo so se vrle bombe, katerega so kamenjaki, ko se je peljal po cesti, ta škof naj nekaj stori potem, ko mu je namestnik naznanil, da ne more vzdržati javnega miru? Škof se bo zahvalil za podporo, katero je dobil z Dunaja in ako se je oziral na konec vprašanja o isterskih napisih, je prav storil, da se ni zanašal na pomoč z Dunaja.

Nikakor ne gre pripisati opustitev misijona škofovi popustnosti. Misijoni pod varstvom bajonetov so čudna stvar: nihče jih ne more zeliti.

Če pa se misijon ni mogel vršiti, bila je, gospodje konservativci — apostrofujem vse konservativci, — Vaša dolžnost, izvesti drugo konsekvencijo, Vaša dolžnost je bila zahtevati, da se odpravi namestnik (Odobranje), v čegar provinci se take reči gode, namestnik, ki je vzrok nezadovoljnosti slovenskega prebivalstva na Primorskem.

Gospodje konservativci! etopili ste v koalicijo, sklenivši resolucijo, katero nam je lani kolega gospod poslanec Klun naznanil in ki se glasi (cita):

„Konservativni klub si v tem važnem trenutku šteje v dolžnost, očitno izjaviti, da se vseh svojih verskih, političnih, narodnih in gospodarskih načel neoprečno drži in da hoče vlado le v tem zmislu podpirati.“

In dalje:

„Konservativni klub izjavlja, da se nepremenjeno drži ustavno zajamčene ravnopravnosti vseh avstrijskih narodnostij in da hoče vse storiti, da tej temeljni pravici avstrijske ustave pomore do praktične izvršitve.“

Gospodje konservativci! Vi se niste držali verskih načel, najmanj pa „nepremično“: vi se niste držali narodnostnih načel, najmanj pa ste „vse storili“, da jim pomagate do veljave. Zatajili ste ta načela: verska načela pri vprašanju o misijonih, narodnostna načela pri vprašanju o uradnih napisih. Tako je s to stvarjo in težko bi bilo jo pojasniti drugače in jo premeniti. Kršenje narodnih in verskih načel ni zamoglo ogreti ribje vaše krvi. Morda zamore to vprašanje o spremembi volilnega reda, in jedino nase upanje je, da potem, če bi se rešitev tega vprašanja poskusila v zmislu drugih dveh koalicijskih skupin, se boste spominjali govorov Dipaulija, Morseya in Kluna v odseku za premembo volilnega reda in se tudi po njih ravnali.

Konečam z besedami, katere je lani izrekel posl. Klun: da boste v tem slučaju končno vsaj vedeli, kaj smete pričakovati od koalicije, in da se boste tudi po tem ravnali. (Odobranje.)

Drzno izzivanje goriških odvetnikov.

Zborovanje odvetniške zbornice goriške se je vršilo v nedeljo; da je bila demonstracija proti slovenskemu narodu toliko očitnejša, izbrali so si gospodje mestno dvorano, pred katero so delali častno stražo ognjevesci v polni paradi. — Slovenski odvetniki so nekoliko pomisljali, ali bi se udeležili zborovanja ali ne. Nekateri so bili mnenja, naj demonstrirajo proti temu zborovanju z odsotnostjo in s tem načelno nasprotujejo, da se to vprašanje sploh razpravlja v njih sredini, ko je vendar jasno, da se odvetniki nimajo niti vtikati v tako eminentno politično vprašanje. — Vendar so se naposled udeležili zborovanja trije Slovenci (razum dr. Abrama vsi), da se upro nameravanemu drznemu koraku, ki bi je v obraz narodni naši časti in po temeljnih zakonih zagotovljenim pravicam.

Zborovanje so se udeležili skoro vsi laški odvetniki, razum nekaterih, ki žive skoro izključno od Slovencev in so se zblali posledic. (Izjemo bi utegnil delati edini dr. Frapporti). Odlikovali so se posebno štirje žilovski odvetniki in oni laški odvetnik (ob enem deželni odbornik), ki je vabil slovenske stranke k sebi s slovensko tablico nad udom v svojo pisarno, katero je pa odstranil se je potem, ko ga je rezko očesal neki laški česalj.

Odbor je pripravil neko spomenico, v koji se pritožujejo odvetniki, da slovensčina pridobiva čedalje več tal, kar nasprotuje dosedajni praksi. Laške odvetnike bode v oči že to, da je bilo uloženih v tržaškem okraju, kjer živi okoli 2000 Slovencev, v treh letih celih 5 malenkostnih tožb v slov. jeziku; da je bilo pri korminskem sodišču, ki ima pod seboj tretjino slov. prebivalstva, v treh letih 10 slov. ulog. Posebno pa naglašajo spomenica strahovito „krivico“, da se je sploh začela širiti slovensčina od spomladi l. 1894. pri c. kr. okrajnem sodišču v Gorici, da se tu množijo slovenski zapisniki, zlasti v zapuščenjskih zadevah itd.

Ko je bila prečitana ta spomenica (poročevalec je bil menda dr. Gollob), otvoril predsednik razpravo. Ker se nihče ne oglašil od laške strani, poprosi za besedo dr. Stanič in začne govoriti slovenski. Predsednik dr. Pajer mu ne pusti govoriti slovenski. Prične razpravo, ali se dovoli dr. Staniču, da govori slovenski. Vsi so bili proti temu. Nekdo je celo predlagal, naj se sklene potom nujnosti, da uradni jezik zbornice je edino le laški, a razum tega se drugi jeziki ne trpē. Dr. Stanič ugovarja, da ima pravico govoriti v svojem jeziku, ker ni niti potrebno, da zna laški govoriti. Štirje židje so imeli vsak svoj predlog o laškem uradnem jeziku. Konečno se je vršilo glasovanje in vsi laški odvetniki so bili proti temu, da sme dr. St. govoriti slovenski. — Dr. St. protestuje proti temu sklepu, zahteva, naj se njegov protest sprejme v zapisnik in pošlje pravosodnemu ministru. Na to pa pravi, da k sreči zna še toliko laški, da jim lahko povē v obraz, kaj misli o tem početju. Odvetniki nimamo pravice, utikati se v take reči. Po zakonu sta oba jezika enakopravna, da se morata enako rabiti pri vseh uradih. V Tolminu se sprejemajo in celo laški rešujejo laške uloge; enake pravice ima slovensčina n. pr. v Červinjanu. — V korminskem in tržaškem okraju živē tudi Slovenci. V Gorici sami je bilo le uradno nastetih blizu 3700 Slovencev, a okraj je skoro izključno slovenski. Okrožno sodišče je pa za celo deželo, ki ima slovensko večino. Naravno je, da se pri teh uradih slovensčina mora spoštovati vsaj takó, ko-

likor laščina. — Pa tudi oportunno ni, da bi se odvetniki mešali v te prepire. Kaj hoče doseči s svojo spomenico? Ali mari mislite, da bi ministerstvo zakone spreminjalo radi vas? Ako vam le ukora ne da! Kaj hočete torej doseči? Evo: Posnemati hočete svoje tržasko tovarše in pokazati svoj patrijotizem svojim s bratom onkraj meje (— tu je nastal velik ropot proti govorniku, Enrico Luzzatto je kričal, da treba disciplinarno postopati proti dr. St., a ta ga je po vrednosti zavrnil). — Naposled pa pravi dr. St., da je prav, ker je prišlo do tega čina; zdaj se našemu ljudstvu morebiti vendarle odpró oči, da bo znalo ločiti svoje prave prijatelje in zastopnike od onih gadov (Nemiri, ki se pitajo z njegovo krvjo in potem v zahvale zadirajo svoje strupene zobe v izsesano truplo. (Nejevoljni klici med odvetniki: čifiti se repenčijo posebno srliho).

Dr. Pajer zavrne govornika, da odvetniki imajo pravico, utikati se v to reč. Čita neki paragraf odvetniškega reda, ki pravi, da odvetniška zbornica ima pravico naznaniti pravosodnemu ministru vsako zlorabo, katero iztakne pri sodišču.

Na to Stanič: Res je in prav je! Zlorabi se res pravica, zakon, a ravno v nasprotnem z mislu, kakor ste vi postavili v spomenico. Ne izvršujejo se zakoni, ni urejena raba jezikov pri sodišču, zato predlaga, naj odvetniška zbornica sprejme sledečo resolucijo namesto tiste, katero predlaga odbor:

Odvetniška zbornica prosi visoko c. kr. pravosodno ministerstvo, naj blagovoli strogo paziti na to, da se natančno izvršujejo vse postave in naredbe, ki urejajo rabo jezikov pri sodišču, tako da na Goriškem ne bo nobeno sodišče z nobeno stranko drugače razpravljalo nego v jeziku stranke, torej z Italijani le italijanski, s Slovenci le slovenski; da se vsi odloki in razsodbe izdajajo italijanom v ital., Slovincem pa v slov. jeziku; da se tudi vse kazenske razprave, zlasti pred porotniki, vse izključno v jeziku obdolženecem, torej proti Italijanom v ital. jeziku pred ital. porotniki, proti Slovincem pa le v slovenskem jeziku in pred slov. porotniki.

To je seveda le pomen Staničeve resolucije, ki je bila odklonjena z vsem glasovi proti trem slovenskim. Odborova resolucija je bila sprejeta z vsemi glasovi proti dvema obel gg. Tonklijev, a dr. Stanič se je vzdržal glasovanja, ker je izrekel načelo, da odvetniška zbornica nima pravice utikati se v to povsem politično zadevo.

Dr. Stanič je prav krepko podpiral dr. Jos. vit. Tonklij, ki je prišel zlasti s Pajerjem v silno pretek dvogovor. Ker imamo itak malo odvetnikov, zato moramo ob tej priliki — dasi odločni politični nasprotniki — zlasti ko se je ponovno izjavil, da se odpuševanje prostovoljno vsakemu političnemu življenju, priporočiti g. dr. Jos. vit. Tonklija svojim sodelovalcem, da se obracajo tudi do njega v pravih zadevah. — Tudi g. dr. N. Tonklij je glasoval s svojim g. bratom, a utemeljeval je tu svoj čin na način, da se moremo kar čutili. Dejal je nazareč, da odborovi podatki ne zadostujejo in da bi odbor moral stvar temeljiteje preiskovati. Nujnivo nam je, kako more slov. odvetnik na tak način zagovarjati svoje glasovanje!

Goriški odvetniki so se torej izrekli proti vsakršni rabi slovensčine pri sodišču na Goriškem. Stem so pokazali svoje preziranje in sovraštvo do slovenskega naroda, kateremu ne privoščijo najmanjših pravic.

Slovenci na Goriškem si moramo zapomniti to nečuvno razžaljenje in zvezati se moramo v zaroto, da ne prestopimo več praga teh gospodov. Kdor zaničuje naš jezik, zaničuje nas, a tak naj ne pričakuje, da mu bomo nosili denar v hišo. — Imena in stanovanje odvetnikov, ki so pokazali svojo mrznjo do našega jezika, objavimo večkrat v svojem listu. Vsak Slovenec naj stori torej svojo narodno dolžnost! Poseben agitacijski odsek bo pazil na to, da Slovenci bodo vsi brez izjeme vršili svojo narodno dolžnost.

Dopisi.

Z dežele. — (Gitalnicam in bralnim društvom v premislek!) Kmalu bodo posamezni odbori sklicavali občne zbere in določevali časopise. Ker smo Slovenci tako pozabljeni in od dunajske sapa tako pritiskani, ne bi bilo od skode, ako bi tudi bralna društva odločno stopila na noge ter dejansko pokazala upor proti sedanjemu sistemu. Dokler se suče borba v domači hiši in se slovenski listi kreajo drug drugega zaradi oseb, nimamo razloga, odvracovati ali pa priporočati. Da pa slovenski listi očitno branijo in zagovarjajo veri in Slovanstvu nasprotno vlado, to pa presega že vse meje. Nikomur ne more v glavo, da je mogoče sploh v slovenskem jeziku tiskati besede, kakor v „Slovincu“ in „Pr. L.“. Ta dva lista, ki se nazivljeta „katoliška“, plavata globoko v koalicijski vodi. V zadnjih številkah sta jasno pokazala, kaj sta. Pod katoliškim plaščem skrivata gospodstvaljne

namene. Ni jim drugega mar, nego „recht-haberei“ und „machtgelüste“. Kolikor na Kranjskem, toliko na Primorskem hočejo ti „vladni katoliki“ „komandiranti“. Da bi tim lože to dosegli, zagovarjajo sedanjo koalicijsko vlado.

Na odborih bralnih društev je zdaj vrsta, da pokažejo očitno, da se ne ujemajo s čema listoma. Aut-aut naj velja tu. Ali naj se pridružita lista v tej točki drugemu slovenskim listom, ali pa naj se vrneta. Kakor rečeno, zaradi domačih nespornostimljenj ne govorimo tega, marveč le zaradi skrajno neprijaznega sistema na Dunaju. Vsaj v tej točki smemo pričakovati skupnega upora! Nikdar pa nismo mislili, da bode „Pr. L.“, ki je še pred nekoliko meseci pobijal koalicijo, zdaj jo zagovarjal. Ali ste se tega naučili pri „Kat. shodu“? Ali so to uspehi „kat. shoda“?

S Tolminskega. — Pred nekaterimi meseci se je bilo ustanovilo sadjarsko društvo za naš okraj. Ne vemo, kako je to, da se nič ne sliši o tem društvu, ali je potrjeno, in kako deluje. Odbor naj blagovoli opozoriti, ako se drzemo omeniti to društvo na tem mestu. Kolikor nam je znano, prvotna pravila so se nekoliko popravila, zato bi ne bilo odveč, ako bi slavni odbor objavil vsaj poglavite točke društvenih pravil, da bi ljudstvo izvedelo, kako in kaj. Tudi nekoliko bobnanja je treba, drugače vse zaspi. Se vpije in vpije se in vendar čestokrat ne more se naprej, kaj se le z molčanjem. Torej — bobnajte na vseh koncih, in boste videli, da pojde!

Iz Idrijske doline. — Občina Slep je vložila prošnjo po svojem podzupanu pri mestnem odboru v Tolminu, da bi predlagal most na Slapu med skladovne. V predzgodu za l. 1895. je slavni čestni odbor postavil 200 gl. za cesto Slep — Pečine, in 100 gl. za cesto Slep — St. Viska gora. Da je ta podpora malenkostna, vsakdo vidi. Vsa idrijska dolina s St. viskogorsko planoto vred nima skladovne ceste. Pravno bi bilo, da se ta dolina nekoliko odškoduje s tem, da se sprejme most na Slapu med skladovne. Zaupajoči pravicejubitnosti slavnega čestnega odbora in zanašajoči se na krepko podporo odbornikov na St. viskogorski planoti in pri St. Luciji smo skoraj gotovi, da slavni čestni odbor nam te prošnje ne odbije, sosebno, ker se most nahaja zdelj v dobrem stanju.

Iz Ljubljane, 27. decembra. — Jutri se snide naš deželni zbor. To zborovanje je zadnje pred novimi volitvami in prvo po shodu zaupnih moč. Zaradi tega bode pa seveda posebno zanimivo. Vse stranke bodo torej v tem zasedanju gotovo skušale uporabiti vse svoje politične zmožnosti. Konservativna stranka bode misli posebno pozornost obratati narodnemu gospodarstvu. Gotovo jej bode naroli le hvaležen, če kaj dobrega ukretno. Tega pa ni veliko pričakovati, temveč pri utegeju s kakimi načrti, o katerih sami dobro vedo, da niso izvršljivi, samo, da bodo pri tem kazali svojo skrb za kmeta. Vsečilo bode nas, ako se morda motimo.

Lovski zakon bodi letos razburjal duhove v deželni zbornici. Stvar utegne biti jako zanimiva, ker bodo naš v tem uprašanju naši konservativci z njih nemškimi prijatelji in pa vlada prišli v navzkrižje. Kakšno bode izid borbe, ne vemo, a točko je gotovo, da zakon, o katerem bi se zajel proglasil za škodljivo žival, katero sme vsakdo streljati, bi ne dobil potrjenja, naj ga tudi sklene deželni zbor, zato bode že skrbnih gospod deželni predsednik in naši kranjski veleposelniki. Zato bode pa vse govorjenje o tem imelo toliko veljave, kolikor bode morda uplivalo na volitev.

Gospod Pfeifer je imal pripravljen predlog o odpravi nemškotarske legalizacije. To se bode zopet govorilo in pisalo kakšno breme je ta legalizacija za kmeta. Vsakdo, kdor razmere bolje pozna, pa ve, da bi kmetje, ko bi drugod dolžno pisano in pooblašeno delali, dosti cenje ne izhajali, ker bi več pomankljivo napravljene listine nastopov kakim pravdam. Sicer je pa tudi ta stvar v prvi vrsti le agitacijsko sredstvo.

Če je obširen delokrog notarjev škodljiv, gotovo tudi razširjenje delokroga osvetnikov ni v korist. Ljudje, ki izhajajo brez notarja, bode tudi brez odvetnika. S tem se na Dunaju pripravila nov civilnopravni red. V dotičnem odseku je izmed Slovencev konservativni poslanec pl. Globočnik. S tem civilnopravnim redom se bo precej razlegnil delokrog odvetnikov. Pričakovali bi bili, da se bode zastopnik naše konservativne stranke z vso odločnostjo uprl. Kolikor vemo, tega ni storil, in radovoljno smo, če se v tem oziru oglašajo naši konservativci v drž. zboru. Morda se pa zaradi tega proti odvetnikom drugače postopa kakor proti notarjem, ker je v naši konservativni stranki tudi nekaj odvetnikov.

Obe slovenski stranki bode gotovo sprožili v deželnem zboru tudi uprašanje o volilni reformi. Od konservativne stranke se bode branilo pač stališče, katero je nedavno označil gospod poslanec Klun v državnem zboru, narodna stranka bode menda zagovarjala stališče gosp. Gregorca, nemški liberalci bode pa izrekli se za posebno delavsko kurijo. Konec vsega tega pa utegne biti ta, da deželni zbor ne izreče nobenega mnenja, ker se za nobenega ne bode mogla dobiti večina. Sicer je pa vse jedno, kaj se bode sklenilo

v tem oziru, ker na Dunaju bode slovenski poslanci kar tako vladi odjenjali, ako tačas kaj drugega ne pride v nas.

Od narodne stranke se baje misli v deželnem zboru sprejeti zahteva, da se slovenski da več mesta na ljubljanski realki. Temu se bode upirali seveda Nemci. Konservativcem pa tudi ta razgovor ne bode poseben po volji. Na jedni strani že zaradi volilcev ne bode upali se temu upirati, nemskim liberalcem se pa tudi ne bode radi zamerili.

Po Ljubljani se razširja govorica, da deželni odbor pošlje v deželni šolski svet gospoda Schafferja in Papeza, ki bode ta govtovo zastopala le nemške koristi. Od strani cerkve se pa morda več ne pošlje v deželni šolski svet gosp. Tomo Zupan, ker ni podpiral dovolj Nemcem prijaznih predlogov gospoda prošta in ker sploh v neklih krogih ni priljubljena oseba. Tako je pričakovati, da dobimo deželni šolski svet, ki bode pred vsem ugajal gospodu baronu Heimu in pa baronu Schweglu in bode videl svojo glavno nalogo v preganjanju narodnih učiteljev. Čudno se bode vam to morda zdelo, gospod urednik, na Kranjskem je sedaj vse mogoče.

Domače in razne novice.

P. n. zg. naročnike opozarjamo še enkrat na svoje vabilo in prošnje v zadnji številki, kajti novo leto je tu. Vsak čitatelj je sprevidel, da smo se skrbno trudili z urejevanjem lista, a tudi veliko več berila smo podajali nego so naročniki pričakovali od nas. Stroški so se pomnožili zaradi tega, a s tiškovinami pravdami z zagrizenimi nasprotniki našega naroda pred laškimi porotniki so tako narasli, da nam dve leti zapored kaže prav občutna izguba. — Mi moramo točno tedno za ledno poravnati vse stroške, ko pride nalog od sodišča, treba je plačati, a urednik, rekli smo že zadnje, nima tudodoljne blagajnice, ki bi se sama polnila, marveč pričakuje le od svojih naročnikov, da v vse svojo dolžnost. Drugače ne zahtevamo od njih! Ali uprav zato, ker so nas izredni sovražni dogodki prisilili že dve leti zaporedoma prav hudo, prosimo še posebe svoje naročnike: naj vendar redneje v vse svojo dolžnost. Vedno opominjanje med letom je silno na vse strani, nam, nemarnim in skrbnim plačevalcem.

Še posebe pa opominjamo take dolžnike, katerim smo list že ustavili, naj takoj izvrše svojo dolžnost, ker drugače bode imeli sitnosti in stroške. Služnja nas je izučila, da naša popustljivost se močno zlorabi; zato poiščemo pa sodnim putem to, kar je naše. Toliko na znanje in ravnanje, da se ne bo nikdo jezil, ko dobi plačilni nalog od sodišča. Tisto rajžno odškodnino, katero bi utegnili dobiti za celoleten trud, poberejo nemarni — da huje ne trpeli! — naročniki. Tega ne bomo dalje trpeli! Kdor list prejema, naj ga plača; ako pa tega ne misli ali ne more, naj ga vrne.

Svojim prijateljem se pa priporočamo še enkrat, da bi širili naš list med svojimi znanci, saj vidijo, kako nasprotniki naravnost usiljujejo svoje liste na vse strani, da bi trošili znane pogubne nazore med narod. Kdor more, naj plača naročnino za celo leto naprej.

Gospode dopisnike prav toplo zahvaljujemo ob koncu leta in se jim isto tako vroče priporočamo za pomoč tudi v prihodnjem letu 1895. Dobri, vestni dopisniki so neobhodno potrebni vsakemu listu, tako tudi nam, ako lučemo prinašati novice iz vse dežele. Zato prosimo svoje prijatelje, da nam poročajo o vsem, kar bi utegnlo zanimati čitatele našega lista. Prosimo pa, naj bode dopisi stvarni, brez nepotrebnih uvodov ali drugačnega lepilja. Stvarno poročanje najbolj ugoja čitateljem, saj vse drugo si potem dostavi vsak čitatelj sam.

Danes nismo mogli ustreči vsem gg. dopisnikom, ker zaradi praznikov tudi pri najboljši volji nismo mogli prirediti priloge. Z naprej bomo imeli več prostora za dopise, ker bo „Soča“ za celo tretjino večja.

Radodarni doneski. Za „Slogine“ naše zavode so dalje došli sledeči darovi: Neki rodoljub 50 gl. — Gospod Henrik Komavec v Gorici 1 gl. — Gosp. Ant. Jug, vikarij v Sovodnjah, 2 gl. 50 kr. — Pet pličkov raznega perja v Ajdovščini 3 in pol krone. V veselje družbi zmernih Lahov in Slovencev zbral g. Ivan Reja 1 gl. 50 kr. — Družba pri g. Pinjatarju v Črnicah 2 gl. 50 kr. — Vesela družba na Trnovem 3 gl. 50 kr. — B. M. v G. ostanek naročnin 80 kr. — Gpa. Eliza Seppenhofer 2 gl. — G. g. Jos. Mašera, vikarij v St. Mavru, 5 gl. — Nabrano v gostilni g. župana Ign. Tanceta na Nabrežini (po pomoči zaostalo) 4 gl. 50 kr. — Gspca. Olga Konjedičeva v Plaveh nam je že zopet poslala 1 gl. 72 kr., katere je zbrala o raznih priloznostih. — Na predlog g. A. Makoveca zložila družba Brejceev, Rihemberzanov in Komencev 1 gl. 55 kr. — Gsp. dr. H. Tuma 2 gl. 50 kr. — Nekdo iz Avberja 40 laških cent. in 20 vin. — Nekdo iz Tomaja 20 vin.

Bog živi prijatelje naše njezne mladine v goriskem mestu!

Možki podružnici sv. Cirila in Metoda je došlo 4 gl. 20 kr., katere je zložila mala

družba petih oseb o priliki pregledovanja novega šolskega poslopja v Podmelnu.

Božičnice. — Za „Slogino“ božičnico so došli dalje darovi:

Mons. Pavissich 1 gl. — Gosp. Toroš Franc, župan v Medani, 5 gl. — Gosp. c. kr. notar dr. Dellabona 1 gl. — Goriska ljudska posojilnica 10 gl. — Gospa Jos. Bizjak v Dornbergu 1 gl. — Po gospej Blažonovi g. Marušič 1 gl. — Gosp. V. Kumar v Gorici 2 gl.

V blagu so darovali major Ilijašević 4 m. sukna, 6 kap in 12 parov nogavic. — Gosp. Likar 153 velikih pisank, 6 skatelj in 30 vzorcev za vezenje. — Gosp. Ant. Kustrin po 6 ploščic in skatelj, 144 peres in po 25 svinčnikov, ročnikov in ščipalk. — Gosp. Novič Franc 10 m. tkanine. — Gosp. Alojzija Vod. 5 parov zapestnic. — Dobri sosed 12 m. blaga za srajce in 36 nosnih rutic. — Gosp. Ant. Jeretič 7 krasnih mašnih knjig, 7 torbice in 7 skatelj. — Gosp. J. Kopač okoli 400 kosov peciva. — Neimenovanec 8 lepih mašnih knjig. — Trg. Mose 36 nosnih rutic. — Trg. Chiurlo eno volneno ruto. — Gosp. Steiner 4 kapice, 4 jopice. — Usnarji so dali blaga za 66 parov čevljev. — Blaga se je kupilo za 220 gl. 08 kr. — Obdarovanih je bilo 500 otrok n. pr. čevlje je prejelo 66, kape 12, deško obleko 46, jopice 14, hlače 25, žensko obleko 91, predpasnike 45, velike volnene rute 18, nosne rutice 82, srajce 7, jopice 4, nogavice 14, torbice 7, koske 16, mašne knjige 27 itd. — Edino ta božičnica je bila vredna okoli 500 gl. — Bog ohrani naše prijatelje!! Presrečna hvala dobrotnikom in učiteljskemu osebju, ki se je veliko trudilo s prirejevanjem darov.

Za božičnico v Ločniku je došlo: č. g. Andr. Žnidarič v Gradnem 5 gl. — Neimenovanec v Ločniku 2 gl. — Gospa Eliza Seppenhofer v Gorici 2 gl.

Za božičnico ženske podružnice sv. C. in M. Gospa Koejančičeva v Podgori 3. gl. in mnogo oblek. — Gospa Ivanka Dekleva 2 gl. — Gospa Dekleva iz Trsta 2 gl. — Č. g. J. Golob v Podgori 2. gl. — Gospa Terezija Klantčič v Podgori 2. gl. — Gospa Karolina Faganelj 1 gl. — G. Pavletič v G. 1 gl. — G. čna Marija Štubelj 30 ke. — Neimenovana 20 kr. — Druga neimenovana 30 kr. — Tretja 1 gl. — Gospa Poheraj 1 gl. — Gospa Mihi Dominko v Gorici 1 gl. — Dva neimenovana dobrotnika mnogo oblek, nogavic in zapestnic. — Grolinja gospa Matilda Attens 60 m. blaga za obleke. — Neimenovan dobrotnik 50 m. za obleke. — Gosp. Oblaciak spodnje jopice in nogavice. — Gospej usnarji za 36 parov obuvala. — G. čna Dolinar blago za predpasnike. — Gospa Terezija Bassiutti iz Solkana 6 parov nogavic. — Gospa Urbančičeva 12 parov zapestnic. — Gosp. Jernej Kopač mnogo sladice in svečke za božično drevesce. — Trgovca Jeretič in Likar razen šip za drevesce. — Gosp. J. Trampuž 44 kolačev po 5 kr. —

Presrečna hvala gospej in gospicam, ki so šivale in plele! — Županstvo v Podgori pa potom našega lista javno prav toplo zahvaljuje gospe ženske podružnice, ki so obilo obdarovale tamošnje otročice, kar jih je stalo mnogo truda in skrbij.

Res je, ženska podružnica je tudi letos v obilni meri izvršila svojo nalogo. Hvala ji!

Narodna društva. — „Goriska Čitalnica“ bo imela jutri ob 6. zvečer svoj letni občni zbor. — Na Silvestrovo priredi domačo zabavo brez sporeda.

„Goriški Sokol“ bo imel svoj letni občni zbor na praznik sv. Treh Kraljev ob 3. popoldne. Bratje Sokoli so naproseni, da se ga udeležijo v obilem številu.

V Dornbergu bo imela tamošnja ženska podružnica sv. Cirila in Metoda svoje letno zborovanje 30. t. m. ob 4. pop. v šolskem poslopju. — K obilni udeležbi uljudno vabi — odbor.

V Sežani priredite združeni možka in ženska podružnica veselico na Silvestrovo ob 7. zvečer v hotelu „pri Treh kronah“. Pri veselici bo sviral Stijčev septet. Ustopnina 1 krona. — Spored: 1. Smetana: Stopaj iz opere „Prdana nevesta.“ 2. Ant. Foerster: „Kiteca slov. narodnih pesnj“ za sopran, alt in možki zbor s spremljevanjem orkestra. 3. Godba: Česka mazarika. 4. Fr. Ks. Vilhar: „Ustaj“, mešani zbor. 5. * * * Slovanski motivi: godba. 6. Igra: „Dva gospoda in eden sluga“. — Kupleti s spremljevanjem orkestra. 7. H. Volarič: „Slovanska pesem“ mešani zbor. 8. Saljiva loterija. 9. Prosta zabava.

Božičnica ženske podružnice sv. C. in M. v Gorici v otroškem vrtu v Ločniku bo v sredo 2. jan. 1895. ob 3. popoldne.

Čitalnica v Kobaridu bo imela svoj redni letni občni zbor dne 3. jan. 1895. ob 2. popoldne z navadnim dnevnim redom.

Za telovadno orodje so došli „Goriskemu Sokolu“ se sledeči darovi: Gospod dr. H. Tuma 2 gl. 50 kr. — Gosp. Val. Kumar 1 gl. — Pri kegljskem klubu v soboto teden so imeli nekateri igralci posebno srečo; vrgli so jih po vseh devet, a namesto običajnega „stifeln“ so dali za telovadno orodje: Neimenovan trgovec z vinom 1 gl. — Fotograf g. A. Jerkič 50 kr. — Urednik g. Ivan Kušar 50 kr. — Srčna hvala prijateljem telovadbe!

Z goriskimi odvetniki se bomo odselej pogosto pečali, kajti njih držovitost je presejala vse meje. Učerajsoji „Corriere“ je priobčil njih spomenico, za kar smo prav hvaležni. — V tej spomenici se ti ljudje pred vsem smesijo s svojim slepim sovraštvom do vsega, kar je slovensko. Ne ostanomo jim dolžni odgovora.

Za danes le na kratko protestujemo z največjo odločnostjo proti vsem 22 slučajem, katere navaja spomenica o rabi slovenskega jezika pri okrajnem sodišču v Gorici. Da najvišje oblasti le v najmanjšem uvažujejo jeden ali drugi ugovor, onda bode imele opraviti z neizprosnim uporom slovenskega naroda. Naj si nikdo ne domisluje, da bomo Slovenci se nadalje samo gledali take peklenske spletke.

Deželni zbor goriski je imel učeraj ob 11. svojo prvo sejo. Nista navzoča poslanc Bernardelli (zadržan) in Mahorčič (ki je bolan.) Zbor odpravi deželni glavar v laškem jeziku, spregovori par stavkov slovenskih in zaključil zopet laški, pozvavši poslance, da zaključijo presr. cesarju trikratni evviva. — Vladni zastopnik spregovori svoj navadni stavek v obeh jezikih. Deželni glavar se spominja pokojnega poslanca Del Terra in dež. računarja Jegliča. — Na to storijo svečano obljubo poslanci Michelli, Klantčič in Greca. — Dr. N. Tonkli čita poročilo dež. odbora o začasnem pobiranju davkov (Poročilo je le laško!) ki se odobri. — Sicer v isti meri, kakor je deželni odbor že razglasil občniam in v našem listu. — Zahodnja seja bo 8. jan. ob 5 pop.

Rezervnim poročnikom je bil imenovan te dni naš rojak g. Josip Kazimir Vodopivec, sin ces. svetnika v Gorici. Imenovani gospod se je posvetil vojaški službi in ostane pri vojakihi; zdaj je nameščen v Zagrebu.

Namesto noveletnih voščil so darovali v dobrodelne namene: Gsp. Edv. Princič, naduč. v Pevmi, 1 krono za „Slogino“ zavode. — Gospa Blažonova m kolodvoru 1 gl. za božičnico. — Gosp. Alojzij Sorč, c. kr. postar v Boleu, 3 gl. za zavode.

V St. Andrežu pri Gorici je umrl v petek po kratki bolezni g. Josip Nanut starši v 83. letu svoje starosti. Bil je prvi župan standreški in ud čestnemu odboru. Ko smo se Slovenci pričeli gibati, bil je pokojni Nanut med prvimi boritelji za slovensko stvar v okolici. Več let je bil tudi odbornik političnega društva „Sloga“. — Pogreb je bil prav veličasten. Naj v miru počiva.

Požar. Pri Fonih med Tolminom in Kobaridom je 21. t. m. ob 9. zvečer, kakor se sumi, zlobna roka prižgala goveji hlev št. 2, ki je pogorel da tal, tik njega pa svinjak in s slamo kriti del hiše. Zgorela je dalje tudi krava, tri teleta, dva pitana presica in mnogo klaje. Pogorelec je zavarovan pri „Slaviji“. Ali pomankanje dobrih polji in sedanji zimski čas mu silno obtežita itak prehudo stanje.

Zasuta cesta. V ponedeljek jutro se je peljal tolminski glavar grof Miroslav Marenzi v Gorico. Na ovinku, ki drži proti Ročinju, moral je voz nakrat postati, ker je bila cesta zasuta; udrla se je na cesto plast grušča in debelega kamenja, ki je prejel itak le visela in je bilo pričakovati, da se udere. — Pri strani ceste so bili manjši kamni, katere so odstranili, da je mogel voz s težavo čez. — Čas bi že bil, da bi se odstanili vsi taki nevarni pomoli nad cesto ob Soči in tista mesta obsadila z akacijami ali drugimi drevesci. Erar je dolžan to storiti v korist javne varnosti!

Okoli 100 gl. zgubil je učeraj neki Ozeljacec od doma do Gorice. Kdor jih je dobil, naj se oglaš v našem uredništvu, kjer dobi postavno odškodnino. — Kdor jih je dobil, a jih ne izroči lastniku, zakrivi v nebó kričečo krivico.

Cestni red. — V nedeljo se je jako mudilo nekemu vozniku na kolodvor. Nesreča je hotela, da je povozil nekega odraslega moža, ki je prišel popolnoma pod voz, da so ga morali odnesti v bolnico. Redarja ni bilo nobenega blizu, dasi je bilo slišati kričanje celó do Travnika. — Pri tej priliki moramo ponavljati, na kar smo že večkrat opozarjali, da je pri nas ulična in cestna policija jako pomankljiva, da je v tem oziru zlasti na deželi jako na slabem. Vozniki, ki navadno na vozu le sedé ali celó spé, se mnogokrat malo brigajo za živince in pusté, da gré, kakor hoče. Pravilno umikati se nočejo vselej, niti ne pristopijo h konjem, ko prihaja nasproti kak voz. Skoro pred vsako krmeno se vozovi ustavljajo na cesti, da je prehod večkrat prav težaven. Ti nedostatki so hudi zlasti po noči, kajti redko kak voz ima luč. Ni čuda, da se dogajajo nesreče; čudno je le, da jih ni več. — Tako pritožbe se čujejo od raznih strani. Pričakujemo od naših slovenskih voznikov na deželi, da bomo radovoljno pazili na red, kar bo tudi njim samim v korist.

V Komnu naznanjeni sv. misijon je namestništvo prepovedalo, ker je baje nevarnost, da se vdere streha.

Primorce izide v torek teden 8. jan. in potem bo izhajal vsak drugi torek o pol dne. Cena 80 kr. Naročnike „Soče“ prosimo, da priložijo tudi za „Primorca“ 40 kr. za pol leta.

ZAHVALA.

Podpisaneec si stejem v dolžnost, tem potem zahvaliti vse prijatelje in znance in druge gospode, ki so v tako obilem stevilu izkazali zadnjo čast našemu srčno ljubljenemu očetu.

Jos. Nanut

in izkazali nam s tem svoje prijateljsko sočutje. Bog povrni vsem.

V Št. Andrežu, 26. dec. 1894.

France Zavadlav-Nanut.

Podpisani učitelj godbe

Ant. Hönl

v Gorici, ulica Morelli št. 34. (na dvorišču) priporoča se slavnim društvom, kakor posamičnikom, za oskrbljenje godbe pri plesih ali drugih zabavah v prihodnjem pustu in to bodisi orkester ali le na glasovir.

Francosko žganje

tudi solno žganje imenovano, iznašel Wilnam See. To domače zdravilo presega vsa druga proti **opéklinam**, revmatizmu, naduhi, navalom krvi, bolečinam v glavi, v zobeh, v očeh itd. Cena izvorni steklenici 40 kr.

Sirup iz zelišč iz Karpatov je najgotovješe zdravilo proti hripavosti in oslovskemu kašlju. Cena steklenici 50 kr.

Prodaja lekarna Cristofolletti v Gorici. [4]

Isče se

spreten pisar. — Ponudbe sprejema uredništvo.

Stanovanje in hrano

za učence ali učenke, ali samo sobe v najem, daje v Raštelju št. 35. III. nadstropje po zmernih cenah Mare Terezija.

Knjigarna in prodajalnica papirja
J. Pallich v Gorici

priporoča ilustrovane in modne časopise in knjige vseh vrst. Dalje priporoča vsakih pisanih in šolskih potrebščin po nizkih cenah.

V „Goriški tiskarni“ je izšla brošura
Die

Predil-Tauern Bahn.

Str. 48. Cena 30 kr.

2 zlati 18 srebrnih svetinj

9 častnih in priznanih diplom

Kwizde restitucijski fluid

C. in kr. priv. pralna voda za konje.

Cena steklenici 1 gld. 40 kr.

Že 30 let v rabi v dvornih konjarnah, v večjih vojaških in zasebnih konjarnah, za oskrbovanje konj pred in po večjem delu, pri zvinjenjih, pri otrpnenju žil itd. usposobi konja k izrednim uspehom.

Glavna zaloga:

FRANZ JON. KWIZDA,
k. n. k. österr.-ung. u. kónigl. rum. Hoflieferant.
Kreissapotheke
Kornsburg bei Wien.

Dobiva se v vseh mirolinich, ali drogerijah naše države.

Paziti treba na varstveno znamko in zahtevati izrecno Kwizdov restitucijski fluid.

Svojo veliko zalogo olja iz oliv

priporoča

Enrico gm. Carlo Gortan,
Via Caserma 4, Trst (naspr. pivarni Pilsen)

Izdajatelj in odgovorni urednik Andrej Gabšček.

Gostilna Antona Vodopivca

v Trstu

ulica Solitario št. 12

priporoča se rojakom iz Goriške in drugim Slovencem v Trstu, kajti v istej se točijo le pristna črna in bela vipavska in dornberška vina. Kuhinja po ceni.

„Slovanska knjižnica“

se prodaja:

V Gorici: v tiskarni, pri Jeretiču in Pallichu; v Ljubljani: pri Zagorjancu, Giontiniju in Gerberju; v Trstu pri tobakarnarju Lovrenčiču nasproti veliki vojašnici; v Kranju: knjigar Florijan; v Celovcu: knjigar Raunicker na Novem trgu.

SARG-OV zdravil. preskušen
(Sprejelci: Dunaj 3. jul. 1887)

veliko **MILIJONOV** kralj

preskušeno in uspeh dokazano, zdravniško priporočeno in cenovno čistilo in ohranilo.

Dobiva se povsod

Dobiva se najceneje v podpisani lekarni ako se naroči po pošti.

Ubald pl. Trnkóczy

lekar blizu rotovža v Ljubljani

priporoča:

Za želodec:

„Marijincejske kaplj. za želodec.“
Steklenica 20 kr., 6 steklenic 1 gld. 3 tuc. 4 gld. 80 kr.

Za prsa:

„Planinski zeliščni ali prsni sirup za raščene in otroke“. Raztvorja sliz in lajša bolečine, na pr. pri kašlju. Steklenica 56 kr., 6 steklenic 2 gld. 50 kr.

Za trganje:

„Protinski evet“ (Gichtgeist) lajša in preganja bolečine v križu, nogah in rokah. Steklenka 50 kr., 5 steklenic 2 gld. 35 kr.

Vsa ta našeta in vsa druga zdravilna sredstva se dobivajo v lekarni

Ubalda pl. Trnkóczyja
v Ljubljani zraven rotovža
in se vsak dan s prvo pošto razpošilja.

Naravne mineralne vode iz raznih studencav.

Kemični, farmacevtski in drogerijski izdelki najbolj čistane domače in tuje zdravilske posebnosti.

Ribje olje, naravno in izvrstno, prijetnega okusa in kemično čisto.

Ribje olje z železom ali železnim lodom.

Najčistejšo žveplenokisló apno c. kr. kmetijske šole v Gorici za vinarsko rabo.

Zdravila za živino, konjski cvet, konjski prašek, goveji prašek. Homeopatična zdravila.

prodaja novoustanovljena lekarna

A. Gliubich v Robatišču.

Pisarna

civil. zemljemera

Ivana vit. Gasser-ja

in zastop zavarovalnice

„Compagnia di Assicurazione“
di Milano

(ustanovljena l. 1826.) sta se preselila
v Gosposko ulico št. 4.
(bivša gostilna »pri zlatem levu« v II. n.)

Za trgovce in krošnjarje!

Najbolje in najcenejše kupovališče za vse vrste; možke in ženske nogavice, Jägerjevo perilo, robce itd. v tovarniški zalogi

Jos. Mandl, Dunaj
I. Schwertgasse 14 (blau)
Wipplingerstrasse 183

Najtlačnija razpošiljatelj po železnici in pošti na vse strani.

Anton Potatzky

v Raštelju št. 7 v Gorici

prodajalnica drobnega in nürnbergskega blaga na drobno in na debelo.

Jedno

in najcenejše kupovališče.

Posebna zaloga

za kupovalce in razprodajalce na deželi, za krošnjarje in čunjarje.

Največja zaloga

čevljarskih, krojaških, pisarskih, popotovalnih in kadilnih potrebščin.

Zimska obuvala.

Vozički in stoli na kolesih za otroke.

Strune za godala.

Posebnost: Semena za zelenjavo in trave.

Prosim dobro paziti na naslov:

Na sredi Raštelja št. 7.

Lekarna „k zlatnemu državnemu jabolku“ **J. PSERHOFER**'ja Dunaj, I., Singerstrasse 15.

Kri čistilne kroglice prije univerzalne kroglice

imenovane, zaslužijo slednje ime po vsej pravici, ker je v resnici jako mnogo boleznij, v kojih so te kroglice zares izvrstno učinkovale.

Ze mnogo desetletij so te kroglice splošno razširjene in je malo obitelji, kjer bi ne imeli vsaj malo zalogo tega izbornega domačega sredstva.

Mnogi zdravniki so pripravovali in priporočajo te kroglice kot domače sredstvo, vzlasti proti vsem boleznim, ki nastanejo vsled slabe prebave in vsled obstrukcij.

Od teh kroglic stane: 1 Skatljica s 15 kroglicami 21 kr., 1 zvitok s 6 Skatljicami 1 gld. 5 kr., ce se pošlje nefrankovano proti povzetju pa 1 gld. 10 kr.

Ce se poprej vposlje denarni znesek, potem stane poštnine prosta pošiljatev: 1 zvitok kroglic 1. gld. 25 kr., 2 zvitka 2 gld. 30 kr., 3 zvitki 3 gld. 35 kr., 4 zvitki 4 gld. 40 kr., 5 zvitkov 5 gld. 20 kr., 10 zvitkov 9 gld. 20 kr. (Manj ko jeden zvitok se ne more pošiljati.)

Prosi se, izrecno „J. Pserhofer-ja kri čistilne kroglice“ zahtevati in na to paziti, da ima napis na pokrivalu vsake skatljice na navodilu o uporabi stoječi podpis **J. Pserhofer** in sicer z rudičnimi črkami.

Bernhardtski Alpenstrátor na W. B. Bernhard-ja iz Gorenca, pomaga železno v vseh zadevah. Steklenica 1, 2 gld. 50, 3 stekl. 1 gld. 40, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

Balzam zoper ozeblino (F. Pserhofer-ja, 1 lonček 40 kr., s poštnine prosto pošiljatev 65 kr.)

Sok od ozkega trpotca (1 stekl. 50 kr., s poštnine prosto pošiljatev 60 kr.)

Američansko mazilo (zoper pršilo, 1 lonček 1 gld. 20 kr.)

Prašek zoper pótne nogo (cena skatljice 50 kr., s poštnine prosto pošiljatev 75 kr.)

Balzam zoper golšo (1 stekl. 40 kr., s poštnine prosto pošiljatev 65 kr.)

Angelški balzam (1 steklenica 50 kr.)

Življenska esenca (F. Pserhofer-ja, 1 steklenica 22 kr.)

Fijakerski prašek za prsi (1 skatljica 35 kr., s poštnine prosto pošiljatev 60 kr.)

Tannochniu-pomada (J. Pserhofer-ja, najbolje sredstvo za rasi lasi, 1 posica 2 gld.)

Univerzalni obliž (prof. Steudel-a, 1 lonček 50 kr., s poštnine prosto pošiljatev 75 kr.)

Univerzalna čistilna sol (A. W. Bulrich-a, domače sredstvo proti slabi prebavi, 1 zavoj 1 gld.)

Razen tu imenovanih pripravov so v zalogi še vse v avstrijskih časnih oglašene tu- in inozemske farmacevtske specialitete ter se poskrbe vsi predmeti, katerih morda ne bi bilo v zalogi, na zahtevanje točno in najceneje. — **Pošiljajte po pošti izvršujejo se najhitreje proti temu, da se prej vposlje denar, večje narobe tudi proti povzetju zneska.**

Če se preje vposlje donar (najbolje s poštno nakaznico), potem je poštnina mnogo cenejša, nego pri pošiljatevah proti povzetju.

